विषयं - दीनानुकम्पा ।

केश्चन ग्रामे रेवती नाम एकं बालिका आसीत् । सा अतीव मृगस्नेही आसीत् ।

एकदा तस्य गृहस्य परिसरे एकं शुनकशिशुस्य क्रन्दनं श्रुत्वा रेवती शीघ्रं अस्यास्य समीपे आगच्छत् । रोगबाधितम् शुनकः अभयं प्राप्य तस्य पादात् अपतत् । तत् दृष्ट्वा दयार्द्रहृदयः रेवती अस्य शुनकं आरुह्य गृहं प्रापयत् । सा अस्य शुनकात् आरोग्यदायकार्थं सुश्रूषां अदत्तयत् । सा शुनकात् उत्तमं आहारं अदत्तयत् । शुनकात् साकं सा प्रतिदिनं अक्रिडत् । सा सन्तोषवती अभवत् ।

विविधान् वर्षानुन्तरं रेवती च तस्य शुनकः उत्तम सुहृदाः आसन् । रेवती अस्य शुनकात् तस्य सहोदरतुल्यं अस्नेहयत् । एकं दिनं तस्य सुहृदः राजी गृहं आगच्छत् । सा शुनकं दृष्ट्वा अवदत्, " हे रेवती ! त्वं इदं शुनकात् किमर्थं गृहस्य अन्तरे आरुह्यवती । शीघ्रं इत्यात् उपेक्षयतु !" इति । तत् श्रुत्वा रेवती अवदत्, " इदं शुनकं मम सहोदरः अस्ति । अतः इत्यस्यात् उपेक्षा अहं न जीवति ।" तस्य वाक्यानां श्रुत्वा राजी इसनं कृत्य अगच्छत् ।

किन्तु, एकं दिनं, रेवती तस्य सहपाठी राजी सह विद्यालयम् आगच्छवन्तः, तत् समये एकं वाहनं राजीः समीपे अतीव वेगतां आगच्छत् । तत् दृष्ट्वा अस्य शुनकम् झडिति राजीः दिशां वैविध्य तस्यां अरक्षयत् । वेगता गतः वाहनं तत् साहसिकं दृष्ट्वा शीघ्रं समीपे अरुक्यत् । रेवती शुनकात् आलिङ्गनम् अकुर्वन् । समीपवासीनां तत् विलोक्य आगच्छत्, अपीच अस्य शुनकात् साहसिक कर्मणार्थं उपहारं च अदत्तम् । शुनकस्य कारुण्य प्रवर्त्ति रेवतिं प्रसिद्धां प्रापयत् अपीच राजी प्रशंसां अकुर्वन् ।